

והנה בחטות לילה או לאה נגדלת פכ"פ עם בחי' ישראל ועקב שהוא כל שיפור ז"א כולו וזו לאה כאלו היא ממש בחי' רחל ולכן אז נמתקים הדיינין וז"ס ליל ולילה הנו' בפ' בא בס"ה בפ' ליל שמורים וכו' הוא הלילה הזה כו' והענין הוא כי קודם חטות נקרא לאה ליל אבל אחר חטות לילה או לאה נקרא ליל' והענין הוא כי כיון שהיא נגדלת גם מן החוזה ולמטה שהוא חצי התחתון של ז"א לכן נק' לאה חטות לילה כי לוקחת לאה הנקרא לילה גם בחי' החצי התחתון ז"א :

ובשבת בהפלת ערבית או עומדים ועקב ורחל פכ"פ כנגד כל נה"י דו"א משא"כ בהפלת שחרית דחול שאינם רק חיוב בגלל וחיובי כבוד ואחר הפלת ערבית עולה רחל למעלה

בהיכל חי' עלאה להגדיל' בהיותה עם וזו לאה פכ"פ בכל אורך ז"א שהם ישראל ועקב כמו שהוא אחר חטות לילה בימי החול וענין זה טהג עד חטות לילה ואח"כ בחי' לילה לאה עולה למע' בהיכלא דאימא עלאה ורחל יורדת פכ"פ בכל אורך ז"א שהוא עם ישראל ועקב. וזוהי יתבאר לך כוד עונתן של ת"ח בליל שבת שהוא דוקא אחר חטות לילה וע"ה עונתן בימי החול אחר חטות לילה והטעם הוא לפי שקודם חטות לילה אפילו בלילי שבתות ואפי' לט"ה נאשר הוויג (א) לפי שאז רחל פכ"פ למטה מן החוזה בלבד ומכ"ש בלילי החול קודם חטות לילה שאז יעקב ורחל אב"א ומן החוזה ולמטה אבל אחר חטות לילה הוויג אחר הוויג לט"ה לפי שאז הוא פכ"פ בכל קומת ז"א לגמרי ובחטות ליל שבת שאז גם רחל היא פכ"פ עם כל ז"א לגמרי וזו הוא רחמיים גמורים להיות בחי' רחל וגם שהיא גדולה לגמרי ולכן הוויג הוויג אפי' לת"ח ובהפלת שחרית או עולה ז"א עלמו ג' מדרגות שהם נה"י דר"ה וזו גם נוק' עול' כנגדם ב"א עלמו וכן בכל תפלה ותפלה עולה ג' דרגין כמבואר שם במקומו עד שנמלא כי בהפלת מוסף או ז"א הוא עם א"ח ממש כמותם אבל נוק' שהיא הנקרא רחל היא בנה"י דר"ה לבד ובקרב דמוסף עולה בחי' דר"ה ובה"ה מקום כבודו עולה בחב"ד דר"ה ואז היא ממש שוה עם ז"א ובמנחה דשבת או בחי' החצי העליון דו"א שהוא הנקרא בחי' ישראל כנודע הוא לבדו עולה למעלה עם לאה עד מול הי"ג דדיקנא דר"ה ועם א"ח ואח"כ בחוזה של תפלת המנחה או בחי' ישראל ולאה עולים עד מול העליון הח' דדיקנא דר"ה ושם הם מזדווגים אבל יעקב ורחל הם למטה מהם בלי וויג (ב)

יש מעלה יתירה שהנוק' בחול אינה כנגד כל נה"י דו"א אלא רק נגד החוד (ועקב כנגד הנצח). ובשבת היא עומדת כנגד כל נה"י דו"א. כנגד ג' ספירות נה"י.

אותם הפסו' של ויתן לך האלהים מטל השמים כו' הכתוב במחזוריים במ"ש בסדר ההבדלה היה טהג מורי ז"ל לאומרם בכל מ"ש צפת במדיל על הכוס צביתו והנה זכר צוהר בהקדמת דפי' בראשית ענין זה וע"ה : ז' י' אחר שאומרים ברכת הלבנה לריך האדם לומר ג"פ של' עליכם והענין הוא כי הקטרוג הא' שבטולס הוא אשר קטרגה הלבנה באמרה חי' לב' מלכים להשתמש בכתר חי' ולזה אחר ברכת הלבנה אנו אומרים שלום עליכם כו' בשלשן תפלה שלא פ' יחי' עוד קטרוג בעולם (ו)

גם דע כי במ"ש קודם חטות לילה אב"א להתאבל ולבכו' על החורבן שלא כאותם שטוהגים היך מזה לומר קינות אחר תפלת ערבית במ"ש וטוהגים טעם לדבריהם טעמי שאז נחרב ב"ה צפת מ"ש כנודע. אבל דע לך כי הוא אסור לפי שקדושת שבת נמשכת כל הלילה והיא כמ"ש למטה בפ"ה וראיה לזה ענין סעודה ד' ומ"ש פנינה בפ"ה ואפי' בחי' הוויג נשמה יש המשך קדוש' בליל זה כמ"ש בפ"ה ולא עוד אלא שאפילו אחר חטות לילה של מ"ש לא היה מורי ז"ל מרבה צבכיה על החורבן וזמר משאר לילו חי' עפ"י שנחרב הבית בליל מ"ש כנו' אלא היה צוכה ומתאבל כפשאר היללות :

בענין ההבדלה מה שמדבלין ב"כ מנהג טוב הוא ומורי ז"ל נתן ד' זכובים ללוקח כדי שיניחוהו אנשי הקהל להווי' יין משלו להבדיל עליו צב"ה. גם היה מדליק נר של ששה ומבדק עליו בורא מאורי האש ולא היה מדביל על הנר שבצית רק באבוק' מיוחדת. ודע כי אין להטיל מים בכוס של ההבדלה בשום אופן וכמ"ש בס' ב"י בשם מהר"י גיקועליא ז"ל. ובענין ע"י בשמים תכיון בהם בסוד הריח הכונה שנתבארה אללנו בענין ריח הדסם בליל שבת עלמו וע"ה. ואמנם מן אוחס ב' אגודות הדס שיש לך מוכנים מן שבת כנודע חוזה כאשר תקנה אוחס שיהיו בחוכס ג' הדסים משולש' כשרי' ועתה בליל מ"ש צפת ברכת ע"י בשמי' תקנה שלשה הדסים הנו' בידך הם לבדם ותריח בהם ויטו שלשה הדסים אלו קשורים קשר חי' ואגודה חי' ותכיון כי ג' הדסים הם כנגד נר"ן ותכיון להשאיר לך כח מן חוס' נר"ן שנתוספו לך צב"ה וזה נעשה לך עתה ע"י ג' הדסים האלו והריחך בהם וכבר נודע כי כל פעוליו ליל מ"ש הם כדי להשאיר חלק מן חוס' קדוש' שבת לימי החול הבאים כמ"ש בפ"ה :

ובענין ברכת בורא מאורי האש היה טהג לכפוף ראשי אלצבעותיו הימנים אל תוך כפו הימנית והגודל מבושה חתיהם ויהיו נכפפים כנגד פניו של האדם המבדק וגם יהיו נכפפים לפני הנר ויהיו כאלצבעותיו הוא בלא אלצבע הגדול הנק' גודל ונק' בוהן וסוד כ"ז נח' בס"ה פ' ויקהל וע"ה ומדברי אלה תבין מ"ש שם באותו המאמר בענין כפיפת האלצבעות שלא כדברי הטהגי' להסתכ' באחורי האלצבעות בהיותם פשוטים בלתי כפופים. גם שלא כאוחס הטהגי' לשים פני האלצבעות וקופות כנגד הנר ואח"ך כופפי' אוחס כנגד הנר גם שלא כאוחס הטהגי' לכפוף אוח' כנו' אלא שמהסכ"י פני הקף כלפי משה כלפי הקרק' ואחורי האלצבעות שהוא מקום הליפדינים כלפי מעלה לשמים אלא לריך לזקוף ידך הימנית ואלצבעותיך כלפי מעלה ופני האלצבעות כנגד פניך ואח"ך הכפוף ראשי אלצבעותיך אל הוך הקף ותשאיר אחורי אלצבעותיך כנגד מעלה נגד הנר אמנם אלצבעותיך יהיו כפופות למטה ע"ג גודל כנו' ויסתכל בצפורניו בלבד ולא בתוך פני האלצבע' וכנו' ב"ו פ' ויקהל ובפ' בראשית בדכ"א ע"ה וע"ה :

ענין קדושת ובל' לזיון שנהגו לומר בליל מ"ש הכו' היא להמשי' הארת עולם האל'י אשר בסוד חוס' שבת אל עו' הכרי' כי שם בחי' קדושת ובל' לזיון גואל כמבואר אללנו בסדר תפלת שחרית בימי החול בענין ביאור קדושת ובל' לזיון וכונתנו היא להמשיך חוס' הקדושה היא צבכיה כדו שתחזיקים כל ששת ימי החול עד שבת האחרת ולכן אין קדושה זו לאחרת בלילה אחרת וזאת זו כי אין בידינו כח להמשיך הארת האל'י צבכיה אלא בלילה הזו ולא בשאר ימי החול :

ענין ויהי טהג שטוהגים לומר בכל מ"ש וזוהי יתבאר ענין נפלא להמשך

דגהרות וביאורים : (א) הנה נפס"ח פ"ו מטשר התפלה ובפס"ח כח"י אשר היו אלל הרב רש"י זוק"ל הוא בסוף תלך ראשון וז"ל לנפ"ד חיים כי זכר דווקא בשבת תפלת ערבית אבל אחר רחל עולה למעלה וזו לאה היא פכ"פ עם ישראל ועקב כמו בחול אחר היות כנ"ל ח"כ כמו שפ"ה מותר בחול אחר חטות ג"כ מותר בשבת אחר תפלת ערבית כנ"ל : (ב) ח"ש עוד מלאחי בזה הקדמה קטנה והסתמתי להתייחסה פה וז"ל הספרים כו'. עיין פס"ח פ"ו מטשר התפלה ד"ה הפרשם שיש בין חול ושבת : (ג) ובלש"ד חיים כי אין זה בכל אזילות רק בג"ת דאזילות כי הפניות שבתן עולה לז"א ונעשית חינוניות אל האמנותיות כמבואר אללנו בתפלת חול. פס"ה : (ד) תיבת פ"כ לתח' כנ"ה : (ה) ח"ש רחמי' לקחת דרך אב"א מארי ז"ל להתהיל מליל מ"ש ואח"כ מהני יוס חי' דע כי ישן שמים הא' שבטולס מתהיל ימי החול לכן רחמי' לבאר בתחלה ענין ליל חו"כ ואח"כ אב"א ענין שבת עמו אבל כל מה שבאחר עתה בענין ימי חול לא אבאר רק חלק בטובת קדושת שבת כמו שיתבאר בעו"ה וזה יהי' בהס"ח ליל מ"ש כו' : (ו) עיין ת"ח דף ו' ע"ב :

הנה הג"ת הריומו כי עלה למקום האמלעו' ונעשו כמותם והאמלעו' הריומו בב' בחי' הא' הוא כי עתה יש במקומם אורות רבים אורות דגה" וואורות דגה"ת. ובה' הוא כי כיון שיש שם כל אלו האורות הרבים אין יכולת ביסוד דאימא לקבלם בחסות ובקבע ומתגלים כל האורות כולם אפי' אותם של האמלעויות והעלונו' הריומו כי מה שהיו תחילה בסוד ראש קטן וזר עתה הגדיל הראש עד מקום המקיפים דל' דלגס כנ"ל ונגדל מאד מאד באופן כי כל בחי' ז"א דאל"ה הריומו ריוח גדול ותועלויות גדולות והם הם סוד תוס' שבת היתוסף בו ועכ"ל אין זו נק' עלייה אל הז"א לטעם הנ"ל כי הוא איננו עולה אבל ראשו הוא שנגדל' עד מקום המקיפים. עוד טעם ב' כי אף אם הי' ממש עולה אל מקום המקיפים איננו נקד' עליה כי מקום המקיפי' מקומו נק' כי בלא הם מוחין מקיפים שלו עלונו ואינו נשאר עליהם אל

הנה נודע כי ב' אורות דמו' מקיפין יש על ראש ז"א הא' הוא בחי' אור ל' דלגס והב' הוא בחי' אור מ' דלגס ויש ללס מאד אצל ויש ללס מאד אימא והנה בליל שבת לוקח ז"א המקיף התחתו' שהוא או' ל' דלגס בלבד וכבר נת"ל כי אור ל' דלגס שיצור ארכה הוא כשיצור קומת ג"ת דו"א בלבד שהם נה"י שבו ואינם בכל אורך ז"א ונס ל' זו נחלקת לג' פרקים ג"כ ה' וענין זה הל' דלגס דא"ל וכן דלגס דאבא. ואמנם אין כל ג' פרקי או' ל' נכנסים בטעם א' וכמ"ש בע"ה והנה אם נאמר שז"א עולות ג"ר שבו במקום אלו המקיפים הנק' ל' דלגס. והג"א שלו עולות במקום חב"ד ונה"י במקום חג"ת א"כ נמצא כי גם ז"א עולה וכבר נת"ל כי בליל שבת אין עלייה לז"א אלא לטקביה. ואם נאמר שהמקיף של ל' דלגס יורדין וכנסין תוך רישא דז"א נמצא כי נשאר מקום חלל ואיר פטוי למעל' מראשו וענין זה א"א כי הנה בחי' המקיפים הנק' ל"ס הם ממש בגוף התבונה כטוע וז"א אך אפשר שהל' שהם חג"ת דתבו' יכנסו תוך ז"א ויתרחקו מג"ר חב"ד דתבו' עלונו ויתחלק גוף התבו' לב' חלקין וישאר מקום פטוי ביניהם. אבל הענין הוא באופן זה כי ז"א נשאר במקומו ואינו עולה וגם המקיפים נשארים במקומם ואינם יורדי' אמנם ראשו של ז"א נגדלת ועולה עד מקום אשר שם המקיפים הנק' ל' דלגס ומלכשה בתוכה את המקיפי' והרי אין איננו עולה וגם אינם יורדים :

שדה זה במערכת חיצונית

וזלוח המשל בזה ג"ר דעשיה שפולים במקום ג"ת דייר' כי אצל כאן מקום המקיפים מקומו של עלונו הוא זה פשוט. אבל הנקב' יש לה עלייה גמורה ממש עתה בליל שבת. וזוהי ישיבו כל הספיקות הנז' בתחילת דרוש זה כי הנה בעת קב"ש שבת הנה היא עולה במקום נה"י דו"א דאל"ה אשר עלו אל חג"ת שבו כנ"ל ונשאר מקומם פטוי וריקן והנה עלייה זו עלייה גמורה היא כי הנה היא לוקחת מקום שלימי שלה שהוא במקום שהיו שם בתחיל' עומדים נה"י דו"א ולכן ליל שבת מכוונה אל הנקבה כי היא העולה עתה עלייה גמורה. והנה בדבר הזה לדקו יתירו כל הסברות הפשוטות הנ"ל בדרוש הזה בראשיתו והוא כי אמת הוא שאין הנקבה עולה אל מקום ג"ת בעת קב"ש וגם אמת הוא כי היא עולה במקום ג"ת. והענין הוא כי אמת הוא שפולה במקומו אבל בערך שאין זה עתה מקומה האמיתי כי הנה מקומה האמיתי עתה בליל שבת הוא שעומדין עם ג' אמלעויות יחדיו עמהם ובבחי' זו אמרנו שאיננה עולה אל מקום נה"י כי מקום נה"י עתה הוא למעל' בחג"ת דו"א ואחר בין השמשות שכתב הוא ליל שבת ממש אז ממילא היא חוזרת שפ"ס בהיות' בסוד נקו' אחת בלבד באותם הנה"י שעלו במקום ג' אמלעויות ממש אבל היא עומדת שם תחת היסוד והוא ואח"ך בעת העמידה של תפילה ערבית אז נעשית פר' גמור כמ"ש בבעי"ת. וזוהי יתבאר לך ג"כ מ"ש בס"ס פ' ויקהל דר"ה ע"א כי אותיות שבת הם ש' בת ר"ל כי המל' הנק' בת עלתה עד מקום הש' שהוא בחי' חג"ת ג' קו' הש"ן והנה אנחנו אמרנו כי אינ' עולה רק בנה"י אבל עם הנ"ל יובן היות הכל אמת כי הנה נה"י דו"א עלו עד חג"ת ממש וחג"ת נשארו בסוד פנימי' תוך נה"י והנה"י נשארו בסו' חלו' שלהם ונמצא כי בעלות הנקבה שם אמת הוא שפולה עד מקום חג"ת ממש אבל בערך שהיא אינה עומדת שפ"ס רק עם הנה"י שהם החלו' לכן אטו אומרים שלא עלתה רק עם נה"י בלבד כי החג"ת מכוונת תוך הנה"י ואינם נגלות אל הנקבה :

ומן תפילת ערבית

המלכות עולה לנה"י שעלו לחגיגות. וקומתה תחת עטרת היסוד

ועתה ראוי לנו לפרש כי הנה נתב"ל כי כל העולמות נתעלו באופן זה כי נה"י דעשיה עלו במקום חג"ת וחג"ת בחב"ד וחב"ד דעשיה בנה"י דייר' בו' עד שמלא כי ג"ר חב"ד דבריאה עלו במקום נה"י דאל"ה. והנה עם הדרך הזה מוכרח הוא שיעלה הנה"י דאל"ה במקום חג"ת וחג"ת בחב"ד כי וכפי הנ"ל שאין בלילי שבת שום עליה כלל לז"א א"כ נה"י דאל"ה במקומם עומדות ואין יכולות לעלות גם כן ג' ראשונות דבריאה כיון שאין שם מקום פטוי אבל הענין הוא כי ג"ר דו"א דאל"ה וכן ג' אמלעויות שבו במקומם הם עומדות כי אין עליה לז"א בליל שבת אבל שלשה אחרונות שהם נה"י שבו הם העולות עם ז"א שבו ונשארים יחד עם כולם נה"י וחג"ת ובבחי' זו יש תוס' שבת לכל בחי' ז"א. ולבאר זה הענין לר"ך שנבאר ונעריך ההפרש שיש בין ג"ר לאמלעויות ובין האמלעויות לאחרונות. ובאר עתה (ג) היתרון שיש בין אלו לאלו דע ג"ת יש להם פחיות מעל' ממה שלמעלה מהם כשני סבות. האחד הוא כי הרגלים וסירכין הן דקין ור"ן ואינם רחבים ולכן אין האור מהפשט בתוכם הרבה. והב' הוא כי הם במקום תחתון ולכן אינן בערך מוחין אבל יש להם יתרון א' על שלמעל' מהם והוא כי הם במקום האורות המגולים כטוע כי מן החזה דו"א ולמע' מתגלים החסד' בנילוי והג' אמלעויות גדולה מעלתם על החתו' בג' סבות הא' הוא כי מקומם גבוה מהם והב' כיון שמקום גבוה מוכרח הוא שהאורות של ג"ת בעברם ד"ש מיחיים שם רושם שלהם כטוע כי כל דבר קדושה בכל מקום שנוצר שם מיני קלת רושם. והג' הוא כי הנה הם בחי' רחבות כטוע כי הגוף הוא רחב והאורות שבו הם מתרחבים אבל יש להם גירעון א' מן החתו' אריות. והוא כי החתו' אורותיהם מגולים והאמלעויות' סתומים כטוע והג' פליונות גדולות במעלה על האמלעויות ועל החתויות בב' סיבות האחד הוא כי מקומם גבוה וגם כי כיון שמקומם גבוה מהם מוכרח הוא שהאורות של האמלעויות והחתויות העוברים ד"ש מיחיים שם רושם הארחה ולב' סבות האלו נקרא הג"ר בחי' מוחין ממש משא"כ באמלעויות ובחתו' אבל בבחי' א' הם גרועות מן האמלעויות לפי שהאמלעויות הם רחבו' המקום והאברים כנו' אבל הג"ר הם בתוך ראש א' קטן וזר מאד המחזיק שלשתן ואין אורותיהם יכולים להתרחב שם וגם בבחי' זו גרועות מן החתו' כי אבר הראש קטן מאד מן הירכין והרגלים כטוע גם בבחי' אחרת גרועות מן החתו' כי הג' עליונות אורותיהם סתומים וג' החתויות אורותיהם מגולי' באופן כי יש כמה מיני חילוקים משונים מאד ויש בחי' לאלו על אלו :

ורנה עתה בליל שבת כל אלו המדרגות הריומו והעולו' תועלת גדול וזה הריוח התועלת על חבירו (ד) כיצד

ורנה עתה בליל שבת כל אלו המדרגות הריומו והעולו' תועלת גדול וזה הריוח התועלת על חבירו (ד) כיצד

האורות וביאורים: (א) כפ"ח הנוטה ג' ספירות: (ב) וכנ"י הנוטה לפנות (ג) עין עו"ת דף ס"ז ע"א: (ד) כפ"ח הנוטה כולם הריומו הרבה החושלת על זה יתן לזה. ואולי לר"ך לגרום כאן התועלת של חבירו: (ה) פ"ח ס"י משער השבת:

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספסם קם ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונתגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסתומים אשר קם. הבחי' ה' היא החלק של הארה אשר מתפשט ועולה מחוץ לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאי' באופן ששני בחי' הנו' מתחברות וזו מאירה בחסדים הסתומים מלד פנים וזו מאירה בהם מלד חיצון ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הנו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' שעת' למע' בחוץ להאיר את החסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הנו' הנרמז במ"ש ופרוס סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלמים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאיר' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה שם המסך ההוא שהיו עולים ויורדים למטה. וטעם חזרת ירידתם למטה הוא לפי שחמיד חשק כל דבר לחזור לשקרו והנה שורה הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים התגוליים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסתומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הנילוות של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החוזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך כי החסדים המגוליים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכת היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככת חזק ובוקעים אותו ועול' נילוט' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלותם השומדות למעלה מן המסך שלהיותם שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הגלויות וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המומי' דאי' ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסתומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דאי' אור גדול מה שלא היה' כן בחחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא היה' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים שם במסך הזה ע"י עליית גלויות החסדים המגוליים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ונשארו' פתוחים וע"כ להיותם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הנילוות' חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעלייתם שהיה בכח מסכת שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך וז"ל משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נרא' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך ה' ההוא כעין הכוכבים ה' והנה נתבאר ענין ופרוס סוכ' כו' כי הנה יסוד דאימא נק' :

שלום כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה ה' ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדלין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כד' ע"כ כן ידועו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הניל' מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק ושמרו בני' שנהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שומר. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממו"ל רק כונת המ"ב הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"ב הא' הוא כדונת המ"ב הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יולד דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכיון כי אותם אופיות של אהיה יהיו אינם במילוי ההין רק במילוי אלפין אל"ף הא' יוד' הא' יוד' הא' וא"ו ותכיון בהם ששם בני' יעקב ד' :

דרוש א' ללכת תפילה עמידה דליל שבת ובחחלה אודיעך כלל ה' לכל התפלות דשבת. **הנה ד' תפלות** יש בשבת וס' תפי' ערבית ושחרית ומוסף ומנחה וצבת תפלה יש' ז' ברכות כנודע ומה שתכיון דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שחיון כי שבעה ברכות הם סוד שבעה אופיות אהיה יהיו' שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנודע. **גם תכיון** זו' השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברכות באופן זה שכלל ברכה תכיון לאות א' מן השבעה האופיות ה' ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן **בבחי' מנן אברהם תכיון בלות א** של אהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. **בבחי' מתיים המתיים** תכיון בלות ד' ראשונה דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקוי' אלהים. **בבחי' האל הקדוש** תכיון בלות ה' דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא מנפ'ן. **בבחי' מקדש השבט** תכיון בלות ד' אחרונה דאהיה יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא **יהא אדני** **בבחי' המחזיר שבינתו לעוון** תכיון לאות ו' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל **ובבחי' השוב שמך** כו' תכיון בלות ה' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. **ובבחי' המבצר חת עמו ישראל בשלום** אמן תכיון בלות ו' של יהיו' ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפ'ן. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי שם אנו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכללים והתגולותם כי בזה והם כסדר א' דאהיה וס' יהוה יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהיו' ושם אל שהוא בלות ו' בגלגל. ו' ואח"כ ה' ראשונה דאהיה וס' יהוה בניקוי' אלהים עם ה' דיהיו' ושם אלהים. ואח"כ יוד' דאהיה ושם מלפ'ן עם ו' דיהיו' ושם מלפ'ן אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפ'ן מלפ'ן הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברכות הם ז' ספי' תחתו' והם חת"ת' נה"י שהם ז' ברכות ראש' חג"ת וצרכה ד' מלכות וג' אחרות נס"י. אבל לריך שנעשה כי ראש' שביארנו שכלל ז' ברכות שכלל תפי' מן הד' תפלות לריך לכיון בשבעה אופיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"ל יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עלייתם וז"ל דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכיון בחלו האופיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' הנו' עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין ז' ברכות יש בכל תפילה מד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל ט' דע כי כל בחי' ג' ברכות הראש' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בג' דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראש' אבות וגבו' וקדושת השם כסוד ג' אופיות אסי' דאהיה עם ג' שמות היוצא' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכינים אותם לבחי' כתר של הנקבה כסוד ה' אחרו' של אהיה שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אלמנית ג' מאכלן וג' מאכלן ואינה באלמניתא **כי היא בחי' כתר דמוקבא** והיא סוד ברכת מקדש ששבת והוא שם י"ה אדני' כמבואר אלל"ט בק"ש

הגהות וביאורים לחיך חלל הנוף דאי' כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות ב' מסכים יסוד דאחא ודונוני גופא דז"א ללאת אל יפקיר'. אבל עתה שפרס התכך הנוצר במקום ההוא אז החסדים המגוליים עמדו למטה מן המסך ונשארו המקום ההוא אחר למעלה מן המסך לגבורות כד' והסנה שם בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יפקיר'. ש"ס ושפסו (ו) פי' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר (ז) ע"י ע"פ ש"ה דרוס ב' (ח) ה' הסכך. כתי' (ט) א"מ ק"ל טענין סוכת המג אינו ענין לזה כלל. ואפשר שהיה ענין בחי' זו בחבונה שגרי המלכות אימא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תכונה ב' שהיא ג' לתימא כד' ל"ל ול"ע (ג) כ"כ א"מ והקסמי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין יושבין בסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דאי' וא"כ אין הענין דומה לו. אבל כטובות שהם המקיפים על הנוף דאי' כן החיצון ובין הפנימי לכן אנו יושבין בסוכה והוא אמת ויולב ונכון ודוק. ועוד דבא' איכא סכך לחוד בלא דפנות ואין כל דפנות ואל סכך בענין כדמומה נגמרת (ד) כי כעמידה זו מודונו ע"ס רחל. פס"ה (ה) פס"ה ט"ג נ' כסדר השבת (ו) פ"מ כ"כ ככנטי יונה כחול לטון נס הכריכה מתי' ז' כמות אלו כ"א כפי כרתו זמן סידר מהרי"ב ז"ל כסידורו ל"ל (ז) ע"י לליל ס"ה ע"ד ד"ה ועתה אבאר (ח) פס"ה שם (ט) ע"י אמת לישקב דק"ג ע"ה שאלה י"ד :

דף ס"ד ע"א

איך משתמשים במ"ב דבריאה בעולם האצילות ?
למדנו על זה שמון ששון שזה מכיון שחשפתה של החצילות היא דרך חבויא.

מרגל

שמן ח'ג דרוש ערבית שבת פיי על שי הכר ופרי עץ חיים ששון פט

וקדים של אחר העמידה במילוי יודין וכו' ודי' מלא
וא' אלק וקדים בתרא במילוי יודין כילו ומבאר לק' בסדר
הקדישים ועין בסדור להרצ ש"ש זכ"ה :

(ז) **שם** וסנה כונה שם בן מ"ב וכו' דמלא לבש לבושין
דבריאה בימא דשנהא וכו' וא"ח שנה הוא סוד
אזילא נבי' עיין חי' לה לעיל דרוש ויהי נופס אוח מ"ז יע"ש

(ח) **שם** וכן כל כונה השנה הוא באלו השמות וכן חי'
ברכות ש"ס בכל חפלה מחשלת השנה וכו' וא"ח
ברכות העמידה הם באל' ולא דברי'ין כה' הרצ מ"ז על
הואר וכבר כתבתי חי' צוה לעיל בדרוש ה' דקב"ש אוח ח' .

(ט) **שם** וכמ"ס לק' בע"כ ע"כ לק' דרוש ה' דקב"ש אוח ח' .
בנות ברכו א' פע"ח שנה פ"ו והפיה ופי"ב שער
מאמרי רבני' פ' תרומה דק"ו

עולה חמיר דכ"ז ע"כ . ובענין סיכלות דברייתא דליל שבת
כבר נחבאר בכ"מ בע"ה שמו' פ"ב ופי"ד ופי"ו יע"ש לעיל
דרוש ערבית דחול ויול' דחול דסיכלות דערבייתא דחול הם
דנוקבא וסיכלות דיוזר דשמייתא הם דז"א דבריאה וליל
ש"ק הם דיבסות ודיוס ש"ק הם דא"ח ע"י דבריאה וליל
פסח דא"ח ע"י דבריאה וד"ה הם דיבסות וליל ויה"כ
הם דא"ח דברי' ועיין כל זה בקוגריסי פתח עינים בכונה
ברכות של יול' דחול יע"ש . **שם** כי הנכס נפ' בדף מיא"ע"א
אמר חי"ח ע"ס נפל ול"ל כפ' ברהש' דמ"ח ע"א יע"ש כל לשון זה

(א) **שם** תוספת נר"ן ונ' מזד בזכר כי זמן עלייתו הוא
ביום השבת וכל בחי' מאלו חבבאר במקומו בע"ה .
ע"כ לק' דע"ג וכוא דרוש ענין חפ' במריית דיוס השבת יע"ש .

(ב) **שם** כי הנה בענין קב"ש בשדה ביארנו כי אז הוא
זמן תוספת הנפש לפי שאז נכנסו ג' פרקין
תחילין של אוח ל' דא"ח וכו' וכן כתב לעיל דרוש א'
דקב"ש ד"ה ודע וכו' אך הם בדרוש הקודם בשנה ענין
קבלת שבת בחפלה המנחה דכ"ב ע"כ שם כתב במנחה
דלימא ונקב"ש דאבא יע"ש אך נראה שלא עלתה הסכמתו
אלא כמ"ס כף דנכנסים פרקין תחתונים דל' דללא דא"ח
שניכס יחד בקב"ש וכן כמד הרצ ש"ש זל"ה בסדור קב"ש
יע"ש ועיין מ"ס לעיל בס' בלוח ג' ובקב"ש דרוש א' אוח
י' [ענין נשמה יחירה כגמבך בשבת לאדם עיין ב"ה' ב"ה'
פ"ב דע"ז ז"ל ענין נשמה יחירה רוחב לב למוסח ולשמחה
ולחיות פתוח לרוחה ויחבל וישתח ואין נפש קלה עליו
| זוהר ח"ב דרנ"ן | זוהר חדש סוף פ' בראשית אמר רבי מאיר
נפש יחירה זו ח"ל רוח"ק ששורב עליו ומכתירו יע"ש .

מ"ש חה נעשה בעת קבלת שבת צל"ה וכו' וז"ל מה
לשון אמרת נעשה נמשך היה צ"ל ונראה לפרש ר"ל
נעשה במשכו בעת קב"ש . **מ"ש** כי תוספת נבמ' אחי'
מאליה חקף בכניחה ליל שבת אצל הענין הוא זה כמה
מיני בחי' תוס' וכו' הו"ח י"ה דמ"ש מאליה לא מלא זמן וז"ע

ענין יוצר דערבית פע"ח שער שבת פ"ב אצל
הענין וכו' .

(א) **שם** דע כי כונה כל התפלות ופק"ש ליל שבת
ויוס שבת אינה כמו כבודת כל התפלה והק"ש
דימי החול אמנם לא קיבלתי כונתו ממורי ז"ל ע"כ ודע
דכונה דבריו הוא שלא קבל מאזיה בחי' הוא סדר המשכת
המוחין בכל תפלה וחסלה דשבת לז"א גוק' ולא מיבסות
או מא"ח או מא"ח וכן מזוקק מדבריו לקמן דע"כ ספי'
וכוא דרוש ענין כונה יול' דשבת ד"ה כונה תפלה העמידה
דשבת שכתב לבאר ז"ל ונלע"ד חיים כי מן הדרוש הכוא
דפסח יחבאר לך כי תפלה לחש דשמייתא נכניסה נפ"י
דחוי"ב [פי' דא"ח עילאין הנקראים ב' אבא] ה'ק' מוחין
פנימים דגדלות ב' ונחזרה נכנסים חג"ה שלהם שהם מקי'
ל' דללא דגדלות ב' ובמוסף דלחש חב"ד שלהם שהם מקיפי'
מ' דללא דגדלות ובחזרה עולים נכחם כלע"ד ע"כ
נמלא שלא קבל סדר מדריגתם ועלייתם בל"מ בלחיה אופן
כוא והארך ללמוד מדרושי פסח ועיין בע"ה שך הפ"ע
וכשער מ' פ"א שם נחבאר בסידור דברור ותיקן והמשכת
העו'

וכו' ואין כחז כאל שמומדים ב' מיני אורות יחד דנהי'
ודמגיח ואפשר דבאורות יכול להיות ב' ביחד במקום אחד
ועיין בס' יפה טעם דקל"ו ע"כ שכתב בענין עליות דיוס
השנה עד מנחה דהעלמות דכל הכחי' עולים לכיזה עם
הכלים שלהם יע"ש ועיין בע"ה ש"מ פ"ה השמ"ש שכתב
דכחי' העלמות אינו עולה דכלים היורדים ועולים יע"ש
[עיין לקמן דרוש מנחה ש"ק אוח י"ח] .

(י) **שם** ולכן חזרה העלמות לעלו' ולהחלבה ח"ך הכלי'
עלמ' שהם שעלו למעלה וכו' ע"י בהנ"ה השמ"ש בע"ה ש"מ פ"ה .
(י) **שם** הנה אחר שעשית כל סדר הכו' ע"כ נעיל דרוש
ה' דקבלת שבת ע"י המזמורים .

(יא) **שם** וכוא מ"ס לעיל בכונה ב' שחטין בליל ו' וכו'
לעיל דכ"ה ע"ד וכוא אחר דרוש ויהי נופס יע"ש .
(יב) **שם** לפי שהוא זמן חזרה המל' דל"ה בכוד נקודה
קטנה תחתה כיבוד פכ"פ כנ"ל ע"כ לעיל

דרוש א' דברי' עלמז דכחי' מל' דבי"ע חוזרים פכ"פ בקב"ש
בשדה אך מל' דל"ה כוא עתה בליל שבת יע"ש [ושם בלוח
ג'] . **מ"ש** ואחר שכבר המסך משם נפש יחירה וחוס'
קדושה שבת לאנשי הכה"כ וכו' וז"ל מה ענין שירש נפש
יחירה ותוספת ק"ש זה ע"י בזהר דר"ד ה"ב שמכיר כל דלגה
מאנשי הכה"כ ועילק' יע"ש שהוא שמה בל"ה . **מ"ש** ובאר
אור גדול ועלום בכל העולם הזה וכו' ודע דעוה"ז הוא
תחת העולם הספי' ותנין זה מכ"מ עיין שער מאמרי רבני'
פ' קדושים עוד עיין בסדור כונה עלינו לשבת במלה שלא
בם חלקנו כהם וכו' יע"ש ועיין עוד בנ"ש בהקדמ' מלכים
שמות ד' ל"ה והחדש די"ז ע"ד .

ענין קריש פע"ח שער שבת פ"ה כל סדר הקדיש
הכו' כאל יע"ש עוד נליין בס"ד לק' בכל
דיבור השייך לו [לקמן דרוש א' בשנין סדר ה' מרגלאן] .

(א) **שם** ענין קדיש א' דקודם חפלה ערבית וכו' וכוא
הנק' קדיש ברבו הנה דע דשימי זה של הקדישי'
ליל ש"ק מהקדישים דימי דחול אינו אלא בליל ש"ק דוקא
שהקדישים דיוס שבת הם כמו בחול ממש ואין שינוי ביום
שבת רק בענין התחוקים של מוחין דקטנות ויריקה שאין
אנחנו מכוונים אותם להיות שלא נודע שזוה המוחין ביום
השבת חזרה ממים הם ובשאר הכל הוא כהדר החול וזרין
לכמסך המוחין דע"ה דא"ח עם הכרנח"י שבהם שהם
בחיית והחייה המנוקדות כידוע [בער מ"ד פ"ב בע"ה] אך
שמוח כמו' יכוין כחם יכיה מה ש"כ ויעין בכוד להרצ
ש"ש זל"ה ולע"ז נר"ך ג"כ לכון מוחין המוחין דעיבור
ויטיקה לוח שיכוין כחם וכונה סדר הקדיש נחבאר בלוח
לעיל דרוש ג' דתפלה השמר יע"ש [עיין לקמן בענין יול'
דערבייתא אוח א' מ"ש] וגם בליל שבת יש לכון המשכת
כמו' דעיבור ויטיקה וגדלות עם הכרנח"י כחם כמו קדיש
דיוס רק שמוכיף לכון עוד אה"כ יע"ז וז' מרגלאן כמ"ל
וכונה בני' אברהם יתק ויעקב הכו' שזה אינו ביום .

(ב) **שם** כי בענין הקדישים של תפלה החול ביארנו שם
במקומו וכו' לעיל דרוש ג' דתפלה השמר דע"ז .
(ג) **שם** גם התיין ב'ז' שמוח היוצאים מהם כנז' בענין
הק"ש אצל אין סדרם עתה כסדרן בקב"ש וכו'
לעיל דכ"ז ע"ה וכוא דרוש א' דקב"ש ד"ה ועתה אבאר לך
וכי וכס בלוח ח"ך כתבתי בזה ובדרוש השחריז ד"ה כוד
קב"ש אוח ו' שינויים והטעות שנפל באלו השמות יע"ש .

(ה) **שם** נ"ב ה"ה סדר ה' שמוח וכו' דבריו שייך להדר
של קב"ש וז"ל גם בו וכן ז"ל הו"ה א"ל
והו"ה בני' אלדיים ואלדיים מלפ"ן מלפ"ן י"כ אדני' ועיין
לע"ה סוף דר"ה דקב"ש דא"ז ע"ה ד"ה אה"כ יכוין וכו' א"ש וכו'
(ח) **שם** הסדר האמיתי שלהם כסדר ה' ספי' החמונו'
וכמש"ל ע"כ לקמן דע"ד דרוש א' :

(ז) **שם** גם סכוין כי אלו כחותיות של אה"כ יכוין
בכוחה במילוי הסין ע"כ ודע דקדיש א' הוא
במילוי הדיין וקדיש של קודם העמידה הוא מלוי אלפיין

שמן ח'ג דרוש ערבית שבת פי' עד ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון

(ג) **שמן** לרמוז אל נועם הנמשך עמה מן הכינה הנקרא נועם כי כנודע ע"כ עיין לעיל בכתוב ויחי נועם מ"ש ע"ש ודרוש ג' מדור' חזר' העמידה דמול דמיל' סע"ג.

(ד) **שמן** כי עמך כבר נכנסו בראש זיל ג"פ תחלין וג"פ אמצעים דל' דלגס דלריח ע"כ וליה דלעיל כסנוך עדין לחלוותיה דליו קיימת כהב דמילת ופרוש מתחילין פרקין אמצעים דל' דלגס ליכנס וגמרים ליכנס בויתלו של העמידה וכלן כהב כבר נכנסו דמטעם לגמרי ואינו כן וי"ל כיון שהחילו ליכנס כרי הוא כמו שכבר נכנסו וכל הראוי לבייל אין בילה מעכבת בו ותשוע .

(ה) **שמן** וטוע ע"כ כי זו הצדי' דלגס הם סוד נס"י דלריח כמבואר אללנו ע"כ כג"ל ז' דלגס ופ"ס נפל וכחוב ל' . **שמן** כמבואר אללנו ע"כ שכי' פ"ח ופ"ד ופ"ה לעיל דרוש כי דמרת כעמידה וככ"מ ועיין סס יפה שעה דקפ"ד ע"כ שהיה גורם ל' ולזה נפל לו קושי' י"ש :

(ו) **שמן** וינה בעוד חלו האורות המקיפים נכנסים תוך גישא דז"א הנה האורות הפנימיים דמוחין דז"א שהוא ל' דלגס נדחה למטה וכו' פ"ח פ"י"ב שער ההקדמות דע"ז ע"ד עו"ת דס"ז ושם ה"לע רבינו כי זה פליג אל הכול שנגדל ראשו ומכיון שנגדל ראשו למטה נדחים המוחין דל' דלגס יורח למטה יע"ש שהיה בל"ע ועיין להרב יפה שעה דקל"ג ע"כ דהקשה מסבירא דנפשיה ותיורולו דמוק ואשחתיטתיה דברי רבינו הגו' [ג"כ ס' תו"ח דב"ן ע"ה] עוד צענין דחייח ה"לע"י למטה לקמן אורח י"ג :

(ז) **שמן** סיוס היסוד של א"י היה אז מסתיימת בחזה דז"א ומבס ולמטה היו האורות מגולים יולאים יעקו"ר אבל עתה צבניסה אומ' לריך שירד היסוד דלימא למטה מן החזה ע"כ ע"ה שכי"ה פ"ג פליא פ"ה ושער ל"ג פ"ח עיין בס' יפה שעה דקל"ג ע"כ ז"ל ולמה יתנועע וכלא יסוד דלימא כבר נבקע ועומד אורות מגולים בכל הג"ת דז"א כמ"ש לעיל דרוש ג' ויעקו"ר יבוליס לעמוד במקומם וע"כ צדדו"ח דחזר' העמי' עכ"ל כ"כ תו"ח דכ"ה רע"א וסע"ב.

(ח) **שמן** וואעפ"י שנהבאר אללנו כי הגבו' יורדות ונחומות בראש העוק' שורשם נשארם תוך יסוד דלימא וכי' נח' ככ"מ ובע"ה של"ג פ"ח ושכ"ה פ"ב כלל י' יע"ש .

(ט) **שמן** החסדים היוצאים דרך פי היסוד דלימא כבר ביארנו כי הם מקדימים לללח דרך שם ערס שילאו הגבו' עיין לעיל דרוש א' דליצית ובע"ה שכי"ה פ"ב סוד ירידת החו"ג ומשם הבין איך קידם חטא אדס"ד היו החסדים יורדים תחילה ואח"כ הגבורה ואחר החטא הוא להפך הגבורה תחילה ואח"כ החסדים וכפי זה ז"ל איך כ' כאן עתה אחר החטא שיוצאים החסדים תחילה ועיין בכוונה ברכת אבות במילת קונה הכל בקונטרסי פתח עינים ושם כהבתי בזה חירוף עם מ"ש רבינו לקמן בשער כנו' דרוש א' דעומד דאין ענין שקדמים הגבו' ללחח אחר החטא רק כמו' דקענות אך צבנינה מוחין גדלותה הוא כמו קידם החטא החסדים יולאים תחיל'טול' יע"ש דברי שלום דמ"ט ע"ד ובקונט' ש"ש ח"ב בשכ"ה פ"ב אורח י"ב כהבתי בזה עוד יע"ש .

(י) **שמן** ופוגעים ביעקו"ר העומדים שם כנודע צבנינה פכ"פ וכו' כנו' לעיל דרוש עמידה דחול דרוש ב' במילת מלך עוזר וכו' דג"ל ע"כ כבוד מ"ש בזהר איבו בלגה ואיבו כבוד יעקב בגלגה ורחל כבוד פכ"פ זע"ז יע"ש וכן כהב עוד לעיל ד"ם ע"ה והוא דרוש א' משגו החפלו' יע"ש אך ל"ל מה ענין יעקו"ר אנו לכיזה פכ"פ עתה קוד' העמידה צמילה דופרוש ועדיין לא עשינו בנין יעקו"ר שהוא בעמידה עד מלך עוזר כדי שיהיו פכ"פ מן החזה דז"א ולמטה כנודע ואיך עתה בופרוש הגמט יראים שלא יאלו לחוץ הגבו' ליעקו"ר בעומדים שם בלא עדיין אין יעקו"ר בעולם האז"י וי"ל דיעקו"ר הנתקנים בעמידה עד מלך עוזר ומושיע ומגן אינם אלו האמורים כאן דלאו הם יעקו"ר נוק' דלז"י צבחי' חז"י האז"י אשר העלינו בקב"ש כנו' לעיל בצורך רבינו בדרוש א' דקבלה שנה דס"ד ויעקו"ר אלו הנחקים

המוחין לז"ן בחול הוא מ"פסו"ת ובשבת הוא בירור והיקון והמשכה המוחין לז"א ע"י וכנז"ל מדרושי פכה [לעיל ד"ט לע"ג ד"ה טונה הקדים שאחר העמידה] וגם עיין לקמן בסמוך ובדרוש מנחה יום ש"ק שבהפלה מנחה פוליס ז"ן בלחש צבחי' דדיקנא דלריח ובחזרה במג"ת יע"ש כ"ש דנ"ו ע"כ ד"ה ובוים הכבש וכו' וכחדש ד' י"ד וכפי זה לריך לכיון בשבת כל סדר הכוונה המבוארת בסדר הק"ש ועמידה דחול הגו' לעיל בדרוש ק"ש ועמידה ולריך לכיון כל סדר הכיור דרפ"ח והמשכה המוחין בק"ש ועמידה ואין לגרוע דבר זולת ולריך המכוון ליהן בדעתו דכיורו ותיקון ארסה ההפלה הוא מבחי' ארסה ההפלה אשר הוא עומד בה אס צבחי' יסו"ת כמו בחול ואס צבחי' גדלות ראפון בליל שבת ואס צבחי' המשכה המו' דלריח ע"י ציום השבת בדי' תפלות וכן מאל"ה בהפלת מנחת יום שבת וכן ביו"ט כמו' במקומו ועיין כיטב בזה דרכיו גילה סודו לעיל בדרושי ק"ש דרוש ח' דכ"ה ד"ה ונחזור לבאר וכו' דלריך בכל הפלה בנין אב"ח ונסירה וחזרה פכ"פ וזווג ז"ל ובזה הבין היוה בשחרית השבת ד' תפלות ב' בקול רם וב בלחש לשחרית ומוסף וחזרה ובכל עמידה מהם עולה ז"א מדריגה א' ובכל עליה מהם לריכה לחזור ולהיות נקוד' קבונה ואח"כ חזרה להיות פרטוף גמור מחדש בכל עליה ועליה ולריך בכל עמידה מהם לומר ברכת אבות כדי לחזור ולתקנה צבחי' פרטוף בהיותה באחו' ואח"כ להחזירה פכ"פ ולעשותה פרטוף שלם אמנם לא ראי זה כדאי זה כי לא כל התפלות שוות כי כפי עליית המדריגה ק"י היה סדר ההארות וכוונות הפרטיות לכל אחד ואחד ושמותם הפרטיות בכל א' ואי' וכן בכל עמידה יש כונה מיוחדת צפ"ע בשחרית צבחי' נס"י לחש וחזרה צבחי' א' כמוקף [פי' לחש וחזרה שהוא ה"ב וכתר כנו"ל] או במנחה [פי' צבחי' דלריח] או בחול או בשבת [פי' דבחול הוא צבחי' המשכה המוחין דיע"ש ובשבת דלריח וא"ה כחיל] או ביו"ט [פי' דלריח ע"י] או במנוחה או בפורים או בר"ח [פי' כנו' לקמן שמתוכה ופורי' הוא כנו"ס יע"ש וכן בר"ח יע"ש] וכו' יע"ש ושם פירשתי בפרשות כ"ה איב מקומו יע"ש נמאל דלריך בכל הפלה והפלה דכל ה"מים חול ושנה וי"ט ברור ותיקון ובנין אב"ח ונסירה וכפ"פ וזווג הכל כאשר לכל ואין שינוי רק צענין סדר מדריג' ושמותם הפרטיות בכל אחד ואחד ועיין להרב ש"ש זל"ה"ה כ"ש בהקדמת הקרבנות שכתב בצורך כל סדר מדריגות ההפלות של שבת בסדר ד' הלקי ההפלה כמו כל סדר החול ממש יע"ש דמ"א והחדש די ע סע"ג יע"ש ועיין מה שהארכתי צענין זה בקונטרסי פתח עינים בפקד' ערבית ליל שבת יע"ש ועיין בס' אורחא שעה דמ"ה סע"ה דנשאר לו הדבר בספק אם יש לכיון בשבת כל סדר הכוונה כמו בחול יע"ש ולע"ד אחר ראות דברי הרב ש"ש זל"ה"ה ושוד כמה מקומות אשר לא ליינה לך לאהבה הקיאר ולרוב פשיטוהו ואין לנו עוד שום ספק בזה וכך אהנו עושי' מעשה נקבלתינו ק"ק בית אל יכ"ך לכיון כל סדר הכוונה כמזכר בסדורים ועיין עוד מ"ש בקונטרסי שמן ששון ח"ב בשער מ"ד פ"ח בשלח יע"ש ודי בזה ועיין בקונטרסי פתח עינים [עיין נקמן דע"ה ע"ד צענין קדושה של עמידה מנחה שבת שהוא ע"ד החול יע"ש] בכוונה ק"ש דחול אורח כ"ו בסוסו מה שמאלתי כחוב בזה קחנו משם :

(ב) **שמן** כי ברכות אלו דיוצר דערביה דשנה כולם הם צבילי כבריאה צבחי' היכלי הנוק' כמבואר אללנו וכו' לעיל שם דב"ן ע"כ ודע דהיכלי הנוקבא האז"י בליל ש"ק הם דיסו"ת הנק' אימא והם נוקבא דלגה וכן כהב נבהר שלום דקד"ר ע"כ וכחדש דל"ז ע"כ לשון מוסריה' ז"ל יוצר דערביה דחול בז' היכלי הנוקבא דבריאה ויוצר דשחרית בז' היכלי ז"ל דבריאה ודלול שבת צבילי אימא דשחרית צבילי אבא דבריאה ודלול כפור נוקבא דל"ה דיום דלריח דבריאה עכ"ל :

כוונת שבת

אתה יהוה האל הקדוש
בעשיית המלך הקדוש

צפוד ולחה חשמע השמים. ושמן קדוש ונלכות הוא
ש"ס כנודע שניהם נק' קדוש ע"י המוסין כי לעולם
המוסין נק' קדוש :

ראיה מצפין דמרגלא ת"ת דז"א מאיר ליסוד ומשם מאיר לכל קו אמצעי דנוקב'
ברכה זו הוא נגד הכלה המקבלת קידושין
מעלי ע"י המסד שהוא השושבין ועי"ז
מסתלקין הסיווגי ממנה ופסול הקדושין הוא ע"י

מסד לחנה ז"א
אתה קדשת את יום

המוסין מגיעים
לנוקי דרך נה"י
דז"א.

שמקבלת המוסין מן ז"א שהמוסין לעולם נקראים
קודש. והנה עתה נחוסף לה עוד שם קדוש ונקי
חקל תפוסין קדישין כי חק"ל צפוד קבלת' מנה"י דז"א
ותפוסין ונסו' קבלת' מנה"ת דז"א כמנזח' לעי' וקדישין
צפוד קבלתה מהמוסין שהם חנ"ד דז"א ודע והנן

מלכות
השביעי לשמך
תכלית מעשה שמים
וארץ וברכתו מכל

כי ונה שאמרנו עד עתה שהיא מקבלי תסג"ת וחנ"ד
ועי"ז נקראת חקל תפוסין קדישין עדיין הוא צפוד
הכנה לצד כי מקבלי רק הארה בעלמי' תסג"ת
והצ"ד בריחוק מקו' כי עדיין עומד' צנכ"י דז"א
ע"י הסתכלות הז"א צה. ואיכס מוסין אמיתיים
רק אחר קידוש כמ"ש לקונן. לכן מ"ש שנקראת
חקל תפוסין קדישין הוא צפוד ההכנה אלל צפוד
המוסין גמורים עדיין הוא צפוד חק"ל צלצד שהוא
סוד נה"י כנודע. ולומר אח"ה סוד המסד

ז"ק דז"א
הימים וקדשתו מכל
כה"י דליונא
הזמנים וכן כתוב
בתורתך :

צפוד ולחה כהן לעולם. קדשת את יום השניעי ז"א שקיבל המוסין הנקראים קודש לנורף
קידושין לשמן היא המלכות כי כל הפעולות שנעשו צליל שנת הכל הוא לחיקון שנת מלכותה
ולא לחיקון ז"א כנודע כי היא סוף מעשה ומחשבה חלה שנשגלה היחה תכלית שמים וארץ
של כל העולמות כנודע. וצרכו מכל הימים הם ז' קליות של ז"א חג"ת נה"י סוד ז' יני
צראשית וממנו היא מתצרכת צז' צרכות סוד ז' צרכות חתנים. וקדשתו מכל הזמנים הם כי
שערי צינה צני' כ"ל הנקראים זמנים סוד המועדים הנקראים מקרא קודש והיא סוד המוסין
שהם סוד הקדושין ככ"ל. והנה עתה לריך לכוון לאות ש' של שם שקולג"ת כי זה השם הוא
שולט בשנת כמנזח' כצר. והוא מתחלק לג' חלקים כמ"ש כצר. ועתה הכוונה צלות ש' דלוח
צה ג' ענפין הם ג' ווי"ן צני' ס"י רומז לנה"י שהם סוד ג' ווי"ן לפי שעתה היא עומדת נגד
נה"י ומקבלת מוסין גמורים מנה"י דלוח המתלצטין צנה"י דז"א ועם ש' הוא שי"ת סוד שי"ת
השד"ה סוד חק"ל שהוא שדה כי לעולם כה"י הם לצר מנזח' צפוד שדה :

ס"ת ללס
הכמה דנוק'
ויבדו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים

ע"י כלל דז"א
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה : וישבות

כ"ו
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך

ע"י סוד דז"א
צ"כה דנוק'
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת

דעת דנו"י ע"י יסוד דז"א
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ויכלו
צזה רומז כג' מוסין שמקבלת מנה"י דז"א כי זכר ג"פ יום השניעי וכלל מקום
יום שניעי רומז לכה"י ת"ת וג"פ יום שניעי רומז לכה"י דז"א שהם מקבלת ג'
מוסין

[ד"ר ע"ב ד"ס משה] מ"ב צמ"ג זה יצא"צ
זכו כנראה לכאורה ול"ת ול"ש כיצ"ל וכי"ע"א:

ענין ערבית של שבת

רבו) שאלה כתוב צמ"ג | דס"ב ט"ב |
וז"ל גם יב צמ"ג אחרת
הי"ל כי עתה בנכנסו המקופים צריעה דז"א
נמלא כי היסוד דאימא שיהי נגמר במקום
החזה, ועתה לריק שירד עד למטה וצ"ו ילטרבו
יעקב ויהל להתמעט מאד מאד כנ"ל, צאי"ן
שלחוקו הצחיות האלו חנו חומרים ופרוס עלינו
וציאלו כי התיקון הדרך לתקן כל חנו הוא
שיפולו מחילות יסוד הכונה לא נניחם שיפספסו
ציושר וירדו למטה ממקום החזה דז"א וכו' אלא
יתפספו צרוחב דרך כלדדים דגופא דז"א
כדמיון שיפולו מחילות האבל וכו' ועי"ב גם
אם ירד היסוד דאימא יותר למטה לא יתפספו
דפוחיו ציושר למטה אצל יתפספו צהרצרות
ללדדי גופא דז"א ועי"ב ישאלו יעקב ויהג
צקומתם עי"ב ל"ע מהו כונת הדברים שייסוד
ירד למטה ולפ"ה מהפספו צרוחב וישאל קימת
ועי"ב כשיעורם כי"ע"א:

תשובה היסוד היב צדעת דז"א וצמ"ג
שנכנס מקיף ד"י צמ"ג דז"א
מוכנה שייסוד דאימא ירד למטה מהחזה
ויתמעטו ועי"ב ולתקן זאת דופני היסוד דאימא
מתפספס אל כלדדים צרוחב וישאל שיפורו
עד החזה דז"א וצ"ה לא ילטרבו ועי"ב להתמעט
מכר"ג שד"ה וצ"ו:

זכר) שאלה כתוב צמ"ג | ד"ב ט"א |
וז"ל ונבאר עתה זה ויבול"ו
צבחוק בעמודה, כנה ג"ס שביעי הם צחיות
נכ"י דז"א בעתה עולה עד שם המלכות רחל
ומדווגת עם יעקב, ואמנם אף כי צקבלת שבת
מלתה עד נכ"י דז"א וכו' כי כנה צקב"ש
צשדה אז נכ"י דז"א עלו למעלה ונבאר המקום
פניו והלל צמקומו וכו' ונקרא מקום תחום
שבת עי"ב ל"ל דכאן מיוירי צעלויות הנוק' לנכ"י
דז"א של פרלוק חג"ת דיסכר"ת שקבל מהם
כמוחין צק"ש וצתפנה והוא צעולם כאל"ה וכן
מ"ש צקב"ש עלו נכ"י דז"א למעלה ועלתה
המנבית

דל"י וכהצ"ד דעביה צמקוס נוק' דז"א דל"י
שהוא שיפור הנכ"י דז"א דל"י ופכה תחתות
דעביה הם למטה מצול האל"ה זכו תכלית
פנייתם ומעמדם האמיתי ולח"כ צמולאו צב"ק
תחזיק לירד הצוננות צלופן זה, א"ל דל"י
צמקוס ז"ל, א"ל טילוף דל"י צמקוס נוק'
דז"א, יסכר"ת דל"י צמקוס צרוחב, ז"ל דל"י
צמקוס ילירי, נוק' דל"י צמקוס עשיר וצ"י
דל"י יורדים לצ"י התחנות וצ"י התחנות
יורדים לצ"י דקני זכו תכלית ירודהם:

ו"ש צמ"ג שלום [ד"י ע"ג] וז"ל ולח"כ
צמ"ג נמת פרצ יולאים חג"ש דקדושה
מהך ימי החוג עם הצחיות ומחטלים ועולים
נמקיס שכו צמ"ג עד שנשאר י"ד מדרגות
פגויות צן הקדושה ימי החול וגם מחטלים
צ"י דל"י למקיסם וצ"י העליון דל"י עי"ב
כסדר הוא כך מה שכו צמ"ג החול מוצבים
צמ"ג התחנות וצ"י התחנות צמ"ג דימי
החול עתה עולים צ"י דל"י עד גרונ האל"ה
מחטלים וצ"י התחנות יולאים מהך צ"י
החול ועומדים צצוג הקדוש צסדר זה כי א"ל
דל"י שיהי צימי החול צמקוס ז"ל עתה עולה
עד יסכר"ת שהם לח"ק דל"י וא"ל עילוף
דל"י שיהי צמקוס נוק' דז"א עתה עולים עד
מקום א"ל דל"י דימי החול, ויסכר"ת שכו
צמקיס צצרוחב עתה עולים עד מקום א"ל
טיילוף דל"י דימי החול, ח"ל שיהי צמקוס
הילירי עתה עולה עד מקום יסכר"ת דל"י
דימי החול, ויק' דז"א שיהיה צמקוס העשיר
עתה עולה נכ"י דז"א שכו מקום נכ"י
דיסכר"ת, ופער ספירות דצרוחב התחנות
צמקוס ז"ל דל"י דימי החול וכהצ"ד דילירי
צמקיס נוק' דז"א דימי החול והג"ת נכ"י
דילירי צמקוס שבה ספירות עליונות דצרוחב
דימי החול וכהצ"ד דעשיר צמקוס נכ"י
דצרוחב דימי החול, והג"ת נכ"י דעשיר צמקוס
שבה ספירות עליונות דילירי דימי החול נבאר
נכ"י דילירי וי"ס דעשיר דימי החול רוקמים
וכס י"ד מדרגות כנו וזה כסדר הוא דוקא
צעניות הצוננות צטרצ צב"ק אצל המפכת
המוחין הוא עי"י ההפילת צצבת וכמ"ש צכסר
שלום [ד"י ע"ג ד"ה כנה] יכו"ש ועי"ן תו"ת

המלכות נמקומה הוא ג"כ צא"י חבל ג"כ
 ונבאר מקום הלל ונקרא תחום שבת אינו ענין
 נזכ דסוד תחום שבת הוא במקום העשיר
 ההתחנה בסוף מדרגת הקודש **ומה קשר**
 ושויות יב לענין זה כאן כיצ"ל :

תשובה

נראה לשון זה מיידי בשני בחינות:
 צא"י יבצ"ע מ"ש צויכולו עולה
 המלכות לנכ"י דז"ל ומזדווגה עם יתקב זה
 מדבר צא"י ומ"ש **בקצ"ש** אז עלו נכ"י דז"ל
 למעלה ונבאר מקום פנוי וחלל ונקרא תחום
 שבת זה מדבר על **העשיר** כי בקצ"ש ענו
 בחצ"ד עשיר לתנכ"י דליריב במקום שהיה גם
 הג"ת דעשיר עלו למקום הג"ת, ונכ"י דעשיר
 ענו למקום הג"ת ונבאר מקום הנכ"י דעשיר
 פנוי וחלל ונקרא תחום שבת שעולה העשיר
 נמעלה ממקומה י"ד מדרגות עד קבלה שבת
 וזה המקום ד"ד מדרגות שנשאלו ריקנות
 נקרא תחום שבת, מהר"ג שד"ה יל"ו :

רכ"ח) שאלה כתוב בשב"י (ד"ע ע"ה)
 וז"ל נמלא כי ג' זרכות

הראשונות דעמידה הם נכ"י דאימא העשיר
 מוחין צז"ל וג' האחרונות דעמידה הם נכ"י
 דז"ל הנשקין ג' מוחין בנוק' וזכור כלל זה
 בכל החפלות אפילו בחפלת החול וכו' והנו
 מצאר נך סדר תפנת ערציה דלול שבת וכו'
 כוכ דהפנת ערציה דלוג שבת ג' זרכות
 הראשונים הם נכ"י דדכורא שש יורד כז"ל
 וג' זרכות האחרונות שם עולה בנוק' ע"כ ל"ל
 דבתחלה כי ג' זרכות הראשונות דעמידה הם
 נכ"י דאימא ואח"כ כי ג' ראשונות הם נכ"י
 דדכורא שש יורד כז"ל ועוד מ"ש ג' זרכות
 ראשונות הם נכ"י דדכורא ישס יורד כז"ל
 ואינו מוצן מהו הכונה מה ענין ירידה זו כבר
 נבאר שאין ירידה לעולם ונח ענייך הלא
 כז"ל נגדל ומלביש על בחינת המוחין דלי ומכ
 ענין עליית הנקב ג"כ כיצ"ל :

תשובה

לעולם בשמשכין ויורדון המוחין
 לז"ל מחלצים צנכ"י דאימא
 וזהו שכי ג' זרכות ראשונות הם נכ"י דאימא
 ומ"ש ששם נכ"י דדכורא שש יורד כז"ל ר"ל
 בחינת המוחין ששם נכ"י דהג"ת דיספריה
 ששם טקיף ל' הנמשך פ"ה שבהם צערציה נקרא

נכ"י דדכורא וכששם נקראים דכורא יכן
 שבצרכה אי מהקנים החין דהכמה צרכה צי
 צנ"ה, צרכה ג' דח"י יאלו מוחין דהכמה דנכ"י
 דג' הנקרא דכורא, כי המקיפין נקראים דכורא,
 ומ"ש ששם יורד כז"ל ר"ל יתקב-הנקרא ז"ל
 איכו בללח והיובי צכוד, ר"ל כאור כוורד
 ליעקב מלמענה למציה, יאורות בנוק' ששם צכוד
 אור הוצר מלמענה למענה נקריה עולה צכוד,
 ח"י כפבוטו מ"ש ששם יורד כז"ל קאי על גס
 דמוחין דג' הנקראים ז"ל יורדים לנכ"י דהג"ת
 וזהו דקאמנ ששם יורד כז"ל ר"ל מיהין דז"ל,
 מהר"ג שד"ה יל"ו :

רכ"ט) שאלה כתוב בשב"י (ד"ע ע"ב)
 וז"ל כנה צויכולו הא' של

העמידה עולים הג"ת דז"ל ששם ג"כ צניכו
 כנ"י ונכלים צהצ"ד, והצ"ד עונים צל' דלנס
 דז"ל מ"כ ל"ע בלעני צעמוד אי כי דג"פ
 צניכו דויכולו הא' כס צחינת נכ"י דז"ל
 שעולה בנוק' עד שם וכלן כי ששם צחינת
 הג"ת בעינים להצ"ד כיצ"ל :

תשובה זה כגשון כתוב עליו מלאחי דרום
 אחר קרוב אל הנז"ל נמלא זה
 כלשון אינו ממכרה"ן כי לא מלינו צלול שבת
 עניית הג"ת צהצ"ד ונפו דצני הרש"ש זיט"ה
 שכי כל' הוא פרלוף צפ"ע בשגדל נכ"י דהג"ת
 גם פרלוף הנכ"י יתארך ויתגדל כהצ"ד צכו
 וולצב נכ"י דהג"ת וזכו עלייה נכ"י לחג"ת
 ואיך ר"ג עליוס ממש אלא תיכפה מוחין
 יכדלה, מהר"ג שד"ה יל"ו :

ענין סעודות שבת

ר"ל) שאלה כתוב צנכר שלום (ד"י ע"ג)
 וז"ל יכוין כי הוא דוגמת
 כללוא הא"י וצנכ"י וכיון להמשיך שפע מל"ה
 שבוה הכסר דכללות הא"י לא"ה חו"צ דכללות
 הא"י וכו' ששם מלצ"ים ידו ל"ה שבוה כולל
 כל הא"י ומכס ימשך בשפע חו"ץ דכללות
 הא"י וכו' ויכוין להעלות ונרומס חו"ץ הנקי
 גופא דכללות הא"י להנצ"ם גא"ה וכו' דכללות
 הא"י וינשחס לא"ה להנצ"ם גא"ה וירידה
 דכללות הא"י ע"כ מצוחר שכנ עסקנו צנכ"י
 ר"ה

שיעור הזיבת פרק יג צח

אחיה מוגן אברהם יכוין לאות אע"פ שהיא יה"ו ובברכת
מחיה המתים ה' והו"ה בניקוד אלהים ובהתה קדוש מנפץ
ואלו הם אה"י וה' שהיא ברכה אמצעיית ה' י"ה אדכ"י ואחר זה
יה"ו כסדר י' א"ל ברכה נצח ה' אלהים במורים הוד ו' מנפץ
בשים שלום ביסוד וסוד הענין דע כי לעול' שם מנפץ מנפץ
היא ת"ת ויסוד וזהו בסדר הברכות ה"ז של התפלה אך בקבלת
שבת שאז הם מתמזגים זה עם זה ולכן הולכין שלא כסדר
כינד תמלה א' דלה"ה שהוא הו"ה יורדת בה' אחרון' דלה"ה
וא' סליק' דיה"ו ושם א"ל שהוא בנצח אחר כך ה' ראשונה
דלה"ה ושם הו"ה בניקוד אלה"ם עם ה' דיה"ו ושם אלה"ם
ואחר כך ד' דלה"ה ושם מנפץ ו' דיה"ו ושם מנפץ א"ל אמנם
אודיעך ענין נאה ז' ברכות התפלה מה ענינם דע כי לעולם
ג"ר הם תמיד בנצח הוד יסוד אמא הנעשין ג' מוחין לרכורא
ואחר שנעשו מוחין לרכורא בסוד ג"ר אבות וגבורות וקדושו'
בסוד ג' אותיו אה"י עם ג' שמות כסדר אה"כ אנו ממושיכין
אותם לנוקבא לכתרה בסוד ה' ב' של אה"ה שעלי' אמרו
בהקדמת תיקו' שהם אמצעי' ג' מכאן וג' מכאן והיא אמצעי
כי היא סוד כתר הנוקבא והיא ברכה אמצעיית ואה"כ נכסין
לה ג' מוחין בסוד חב"ד הנעשין מנצח הוד יסוד שהם רצה
ומודי' שים של' וגם ג' אותיו יה"ו שכל שמותן על הסד' הנ"ל .
אך דע כשאלו ממושיכין הגהה

לה נה"י הראשון' דאב"ו גבו' חנן ז"ל כך כשהט ממושיכין
וקדושו' כי אותן הם של הבינ' לה נה"י הם ג' פרקין
שנעשין מוחין לרכורא ואלו תקאין דנצח הוד יסוד אמא
נעשו מוחין לנוקב' ושמו' סו' הראשון' דאב"ו גבו' וקדושו'
זה בכל התפלות אפי' בתפלו' (וג"ל דג"ל אינם הראשונים
חול - אמנם דע כלל א' כי וכו' כי אותן וכו' לפי הגה'
לעולם כפי מציאות התפלה אלחק לא שייכי קישור דברים
כך יהיה סדרן הנ"ל כינד דלקמן כי אותן וכו' ודוק
בתפלת ליל שבת הג"ר

הם נה"י דרכורא ששם יורד הו"ה אה"כ רצה ומודי' ושי' שלום
או עלה שם הנוקבא ונעשין לה ג' מוחין מנה"י עצמה הנ"ל
אתה קדשת כבר ידעת כי בליל שבת נעשין מוחין אל המלכ'
וכל מוחין מסבירא דקדש חכמה וזהו אתה קדשת
מהחברים ומתכללין אתה קדשת רמז לסוד קדושתן שלה
שעתן לה ההתן בסוד ז' ברכות ואז היא
ניתקנית וניתקנית לבעלה ואסורה לכל העולם כי אין לכוחות
המיואנים שם אחיה ויניקה בה ולפיכך ניתקנה בסוד הקדושתן
ואומרים ג"פ ויכולו כי לפי שהיא עדות על חידוש העולם
שהקב"ה ברא עולמו בשבת ימי בראשית והעדוה ע"פ שני

צמח וכפי הפשו' טבל לומר שפס' אז משה ובטלו המדרשו'
מן התורה הנשמח הלב . ויכולו שלאחר עמיר'
תכוין כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקין קדמאין דל' דל' דאמא
ותכוין כי עתה המל' מקבל' הארה במוחין שלה מהג"ת אמצעי'
דז"א ומאותו האור נעשין מוחין שלה ובג' שביעי עתה בחג'ת
ועתה נקרא המלכות תפוחין אע"פ שהמלכות אינו עולה בליל
שבת רק עד נה"י לבד הכוונה הוא שמשם נמשכין לה הארה
למטה והנה ב' בחי'א' נק' תוספות שבת ואינו שבת עצמו ב'
הכנסת שבת עצמה והנה בחי' שבת המקדי' לבוא קודם היות
שבת גמור והוא בעת קבלת שבת או המלכות דלכילת נכנסת
מאחוריו דז"א ובאה לפניו נגד מקום נה שהיתה מנאחוריו אך
בהכנס' שבת מתעלין נה"י דז"א בחג'ת שלו ולא המל' לוקחת
מקומם אה"כ בויכולו האחר של עמידה עולין חג'ת ז"א שהם
ג"פ שביעי המזכר בויכולו וכללן בחב"ד וחב"ד עולין בל'
של כלם דועיר אנפין וחכמה בינה דעה דבריאה בנה"י
דאצילות וכעד"ז עד שעולין נה"י דעשיה במקום חג'ת דעשי'
וגשאר מקום נה"י דעשיה חלל ופנוי ר"ל בסוד מחלליה מות
יומת ובויכולו הב' כריכה מל' דאצי' לעלות בחג'ת דאצי'
לקבל הארה ממוחין שלו אשר שם בחג'ת ואינה יכולה לעלות
רק עד נה"י הנק' מדת לילה מדת מל' כי מדתה מתפשטת בה
אך חג'ת אינה מדת לילה רק מדת יום ועתה בליל שבת הוא
לילה ואינה יכולה לעלות מדת יום לכן גשאר'ה במקומה בנה"י
ומשם מקב' האר' למוחין דיל' ומחג'ת ז"א היורדת הארה הו"ה
למטה למוחין דילה והיא אינה עולה וזו סוד ברכה מעין שבע
כי כבר ידעת כי כל חזרת עמידה דש"ץ הוא בחג'ת אמנם
בשחרית דחול שעולה המלכו' עד חג'ת דז"א ממש לפי שהוא
יום לכן נקרא חזרת עמידה גמורה אך עתה שאינו עולה עד
חג'ת לכן לא יש חזרת עמידה ליל שבת אך שיוודת הארת
חג'ת למטה במקומה לכן יש חזר' מעין ז' ולא שבע (מהחברים'
והומר הש"ץ מנגן אבות אשר הוא מעין שבע שמתקנה בשביל
הסכנה ובי"ט אין מוכירין בה י"ט חלף מקדש השבת לבד כי
ברכ' זו תקנו אותה מפני כבוד הכלה הקלוה מו' וקרו' מעין
ה'

עדים או שלשה עדים ולמה מעומד לפי שערות צריך מעומד
ויש בויכולו ג' פעמים שביעי כי מוחין שלה נעשה מנה"י שלו
והם שביעית כינד מכתב עד נצח ז' מהחכמה עד הוד ז'
מבינה עד יסוד ז' הרי נעשה ג' מוחין מאלו ג"פ שביעי
ודע שיש בויכולו ל"ה תיבין ואומרים אותו בבית להשלים לה
ע' נגד ע' עטרות שהכלה נוטלת ז' שעליה וכו"א כלול מי'
עוד הם ג"פ ל"ה עם הקידוש שאומר בבית נגד אדכ"י הו"ה
אהיה גי' יב"ק עם ג' שמות וד' אותיות ג"כ יב"ק ג"כ טבל
לומר כי ג"פ ל"ה הם ק"ה ועם כולל ק"ו רמז שהיא נחמדת
בקו אמצעי וגם טבל לומר כי שם ב"ן נתוסף זאת הלילה
בתום' ברכה ונשתנה שמה ג"ן שנכנס באמצע דווי"ן אות א'
למא' כי ב"ן וג"ן גי' ק"ה ויש ח"ס בחתי לגני אחותי כלל
שנלילה זאת היא כלל ויש ג"פ שביעי נגד ז' דבריאה
ו' דזיב' ו' דעשיה :

ויכולו בויכולו של עמידה אז תחשוב דאתעבידא לה ג'
מוחין מנה"י מפנימותן כי בשדה היתה בחי'ונית
ונק' עדה ועתה נקרא חקל תפוחין קדישין כי כל קדישין הוא
בסוד מוחין כי החכמה נקרא קודש ותכוין כי יש בו ל"ה תיבין
נגד ל"ב תיבות חכמה וג' תיבות שביעי כוודע הנה ג'
פעמים הם ג' נצח הוד יסוד אחר כך בויכולו של אחר

שמן חג דרוש שינוי התפלות פי על ש הכונות ופרי עין חיים ששון עז

אחי' שהוא זמנו שהוא עד שליש היום) ועיין עוד בסמוך והבין
כמה חלקים בענין התפ' ודי בה :
א שם ח' עם טעם החיוב הגדול המוטל עליו להתפלל בכל יום
ובכל שעה וכו' פי' בכל שעה ר"ל ג' פעמים ביום ועיין בס'
מאמרי רז"ל ד"ו ע"ד במאמר ר"ש אומר הוי זכיר בק"ש וכו'
ובס' עו"ת ד' ו' ע"ב פ"ח ט' התפלה פ"ו :
ב שם ע"ד הוא ענין מלות ק"ש שנלמדי לקרואה בבק' ובצער
לפי שבכל ק"ש נעשה דבר מחדש למעלה וכו' עיין למי' דרוש
ב' וג' וד' ו' דק"ש ע"ח שכ"ו פ"ד כמה שיט"י :
ג שם שבכל תפלה ותפלה נעשין בחי' מחדשת מה שלא נעש'
בשום תפ' אחרת וכו' האמנם כל זה הוא בבחי' הפרטיות ע"כ
עיין מה שכתבתי לעיל בדרושי ק"ש דשמית דרוש ו' אות ב'
דמ"ט רבינו דמו' שבאים בז"א בכל יום אחד האורבן מסתלקים
וחוזרים ובאים ע"י תפלותינו לא כן בזמן שבהמ"ק אין כל זה
רק בפרטות כל תפלה ותפלה הוא שבאים מו' מחדשים אמנם
בכללות אחת התפלה מסתלקים וחוזרים בתפלה אחת והם
מכלים פנימים דתפ' שמרת שנסתלקו אחי' התפ' וחוזרים
בתפ' מנחה וערבית כמ"ס לק' בדרוש זה (ובדרוש ה' דהשילין)
ועיין שם ומשם תבין וזה שאמר אמנם בדרך כלל ית' לפנים
בע"ה (עיין בס' פת"ח ס' ה' פ"ו ושם אות י"א מ"ט עו"ת ד"ו)
י שם אמנם בדרך כלל ית' לפנים בע"ה ע"כ עיין פירושו בראש
הקודש מה הוא הכלל ומה הוא הפרט :
ד שם ובדרושי השילין וכו' נת' שם הדרושה ע"כ שם פ"ה :
ה שם גם דע כי בכל תפלותינו חזו מעלים העולמות
ומקשרים אותם וכו' וכו' אבל לר"ך שתדע כי אין לנו
יכולים להעלות עולמות ב"ע עד האחי' אלא האר"ן אשר בנ'
עולמות חלו עיין לעיל דרוש ח' מדרושי תפלה השאר ודרו' ח'
דנפילת אפים דמ"ו ע"ד ובע"ה ש"מ פ"ח ועיין מה שכתבתי
לעיל דרושי קדיש אות ט"ו בזה דבי"ע דלחי' נקרא נר"ן ועולים
לגמרי באחי' אך ב"ע התחננונים אינם עולים יע"ש ועיין עוד
באות שאחר זה (ע' בקונטרסי ש"ס ח"ב בש"מ פ"ח אות ט' ו'
מ"ט) עיין לק' דרוש ח' דקב"ש ד' ס"ד ע"ב :
ו שם ואלו הם העולים עם השכינה למעלה שהיא מל'
העליונה ע"כ פי' מל' דלחי' היורדת כלילה לבי"ע לברך
כנו' בס' עולת חמיר ד"ה ע"ח ובכ"מ לעיל דרוש ה' דהשילין
ודרוש ב' דעמידה ודרוש ד' מדרושי הלילה :
ז שם וכמ"ס בדרושי ר"ה כי הגשמות הם יותר פנימים מן
התלכאים ולכן אינם עולים רק בשבת וכו' אבל בחינת
העולמות בעצמם אינם יכולים לעלות עד ביאת המשיח בב"א
וכו' דרוש ב' דר"ה ע"ח ט' מ' פ"ח ופ"ג ופ"ד ועיין בס' עולת
חמיר ד"ג בענין סדר עליית העולמו' כמה שפירש לרבינו יע"ש
וכבר כתבתי כל לטוב בקונטרסי שמן ששון ח"ב בש"מ על ע"ח
פ"ג אות י"ז קחינו משם ופע"ה פ"י דשבת ופ"ו מ"ט השיליה :
ח שם וכמ"ס לק' שאין שום חי'ו' שולח רק נשאר במקומו
וחוזר להיות פנימיות ע"כ לק' דרוש ג' דשבת התחיל
בענין השבת והרגלים וכו' ד' ס"ח ע"ח ט"מ פ"ה ושם השמ"ט
(עיין ע"ה ש"מ פ"ג לק' פ"א ופ"ו ופ"ח יע"ש) :
ט שם דע כי בחול עולה רחל בסוד ויעקב יורד בגלגל ושם
מזדווגים יחד ע"כ דע דמ"ס בחול לא זכיתי להבין שהי'
בכל תפלות של שבת הוא ממש ע"ז' אין שינוי כלל ועיין לעיל
דכ"ה וכו' דרוש ח' דק"ש ד"ה וכו' תבין היות בשמירת
דשבת ד' תפלות וכו' והם יעקב' המזדווגים בכל תפלות
והם בסדר אחד ועיין בסוד בסדר השיליה של שבת ועיין
עוד בדרוש ב' דעמידה דחול כמילת מלך עוזר ומשיע ומגן
אך כל סדר הגמירה וחזרת פב"ש דרחל אינו עם ז"א עלמו אלא
עם יעקב ואיכו בגלגל ואיכו בסוד דז"א ושם שומדים פב"פ יע"ש
ולע"ד נראה דרבינו בא להפיק ליל שבת ק' דחו הם יעקב
ורחל בכל נהי' דז"א לא כן בחול דיעקב דוקא בגלגל והיא בסוד
דוקא וזה נראה ממ"ס לקמן דרוש ח' ד"ה ובשבת ז"ל ובשבת
בתפ' ערבית או עומדי' יעקב' פב"פ כנגד כל נהי' דז"א משח"כ
בתפ' שמרית דחול שאינם רק איכו בגלגל ואיכו בסוד יע"ש
(ת"ח ד' קמ"ד ע"ה ועיין לק' דרוש שינוי התפלות פ"ח כל

שבת ד"ה והנה בענין וכו' יעקב' הם בתקום נהי' שטלו ע"צ
אנ"ח כליל שבת יע"ש) **ו** מ"ש עולה רחל בסוד ויעקב יורד
בגלגל ושם מזדווגים ע"כ כ"ב אחר מאיר מה ר"ל ה
לוי יורד והרבי יש' בנימין תי' ר"ל פרו' יעקב שיוור מיוסוד
דקבא בגלגל דז"א עכ"ל ועיין עוד תי' אחר בס' סטוטת בלוח
הטעויות וז"ל עיין בס' מקדש מלך פ' תרומה דק"ל ד"ה ונחיה
שפירש שרחל נקרא סליק שכל ארזותיה מאור חזר וז"א נקרא
נחיה שארזותיו דקד אור ישר ולפיכך כתב גם כן רחל עולה
ויעקב יורד לפי שיעקב לגבי רחל נקרא אור ישר ובמ"א שכתב
גבי שניהם עולים הוא לגבי ז"א עכ"ל ועיין לע"ד מ"ט בענין
זה בקונטרסי שמן ששון ח"ב של"ו ספ"ג מ"ק יע"ש עוד עיין לק'
אחר דרוש זה דרוש ח' דקרא עולה רחל הוא מעולם הבדיאה
יע"ש (עיין עוד לק' ד"ע ע"ה וכו' דרוש ב' ערבית ליל שבת
יע"ש) עוד עיין לק' דרושי ר"ח ושם מ"ט קחינו משם :
י שם אח"כ בחזרת התפלה בקו"ר או מאירים חסד וגבורה
בוז"ן (פי' שם יעקב' הנקראים זו"ן) העומדים בגו"ה
ובמ"ט בתקומו בחזרת התפ' של ש"ן ע"כ נח' באורך לעיל
דרוש ח' דחזרת העמידה וסוף דרוש ז' דיעבור יע"ש פ"ח
סוף פ"ז מ"ט התפלה ד"ה דע כי בחול המל' בסוד וכו' :
יא ולא חזו מחברים את שניהם ע"י היסוד וז"ם ענין אמן
וכו' בחזרת התפלה ע"כ כך האר"ם בכ"י פע"ה שם ופי'
דברים חלו עיין לעיל סוף דרוש ה' דחזרת העמידה בכונת אמן
והוא בבחי' היחוד בג' אותיות אמן שכתב וז"ל כי הנה אות
אל"ף הוא בת"ח דז"א ששם מתחברים זו"ן יחוד ח' כי מלך
הפנים הוא בחי' ת"ח אל ז"א ומלך אחר הוא בחי' כתר אל
נוק' ולאות מ' הוא היסוד יחוד ב' כי מלך פנים הוא בחי' היסוד
אל ז"א ומלך אחר הוא בחי' דעת אל נוק' דז"א ואותו נ' פשוטה
הוא בחזרתו חלל שבין נו"ה וכו' ועי' אור העליון שיוור מן
אימח עולה אל זו"ן באותם ה' מקומות מתימדים יחד יע"ש :
יב שם וענין זה הוא בכל ג' תפלות והוא כי בתפ' שמרית
עולין עד פנימיות נהי' דז"א ובמנחה וכו' פע"ח שם דע
דזה אלעיל קאי במ"ט איכו בגלגל ואיכו בסוד וכו' ובא להשמיעין
אך הוא אופן סדר הלכשת יעקב' את נו"ה דז"א והוא דכל
בחי' הוא בפ"ע תפלות שמרית הוא ברור ותיקון דזו"ן דבחי'
כלים פנימיים ובתפ' מנחה הוא ברור ותיקון דזו"ן דכלים
אמצעיים וזה בין בלחש ובין בחרה ועולים יעקב' בכלים
פנימיים דתפ' שמרית עד אג"ת דז"א וכן במנחה שם דבחי'
כלים אמצעיים אך בערבית הוא ברור ותיקון זו"ן דבחי' כלים
חיצוניים ועולים יעקב' דוקא עד הנהי' ולא בתג"ת דאין
בערבית חזרה ועיין בס' נהר שלום ד' ל"ו ע"ה והחדש ד"י ע"ב
וז"ל גם טדע כי כל ספ' כלולה מנ' כלים חי'ו' ואמצעי ופנימי
ונמלא כי כל פרו' כלול י' כלים עשרה חוץ עשרה ועשרה חוץ
עשרה וכללות כולם הם י"ס והם ג' פרו' מלכשים ז"א בזה
ונקרא נהי' ותג"ת וחב"ד ופרו' החי'ו' מלכשים לכל תג"ת ופרו'
אג"ת לכל חב"ד והם עיבור ינוקה ומו' וזה בכללות אמנם כל
פרו' מנ' פרו' כלול מנ' פרו' ע"ד הנו' וכן ע"ד הולכים
וגפרטי' עד כמה אלפי רבבו' גם נודע כי אין פרו' נק' פרו' עד
שהיה כלול מ"ס (ע"ח ע"ל פ"ו) אשר כל ספ' מהם כלול
מאבי"ע וכו' ונמלא כי כל עולם מאבי"ע יש בו חי'ו' ואמצעי
ופנימי והם אבי"ע החי'ו' מלכשים לאבי"ע האמצעי ואבי"ע
האמצעי מלכשים לאבי"ע הפנימי וכן בא"ק **והנה** החילוק
וההפך שבין ג' תפלות שמרית מנחה וערבית הוא זה
כי תפלת שמרית הוא באבי"ע הפנימי ותפ' מנחה הוא באבי"ע
אמצעי ותפ' ערבית הוא באבי"ע החי'ו' ע"כ ונראה דדיוקו של
הרב שר שלום זל"ה הוא ממ"ס לעיל דככל תפלה ותפ'
מתבררים ומשכים מוחין חדשים שלא נחבררו מעולם א"כ
לזה הם ג' בחי' ע"דו' בשמירת כלים פנימים ובמנחה כלים
אמצעיים ובערבית כלים חיצוני' יש בו א"ך דאבי"ע שבו ועולים
יעקב' שלו בנהי' שבו ועיין ש"ס לעיל בדרוש ח' דק"ש דיוצר
אות י"ג (לק' אות י"א) עיין בס' א"י דק"ג שאלה מ"ז בענין
תפ' מנחה וערבית אם יש לבין טונת פנימי' דחילוני' יע"ש
ועיין מ"ט בקונטרסי פתח עינים על סדר סטוטת בק"ש אות